

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КНЪИЖЕВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издавателъ Любомиръ П. Ненадовићъ.

Овај листъ излази Вторникомъ и Петкомъ. Цена му е годишна безъ завитка 14 цв. а полгод. 7 цв. — са завиткомъ по' цв. на по' год. свуплѣ. Ко жели у Београду да му се носи кући а не у дућанъ или у канцеларию по' цв. на пола год.

ТЕСТАМЕНТЪ.

СКОРОПРЕМНУВНЕГЪ ВЛАДИКЕ ЦРНОГОРСКОГЪ.

СЛАВА ТѢБѢ ПОКАЗАВШЕМО НАМЪ СВѢТЪ!

Хвала ти господи, ерѣ си ме на брегу еднога твоега свѣта удостоино извести, и зракахъ еднога твоега свѣта дивнога сунца благоволио напоити. — Хвала ти господи, ерѣ си ме на земљи надъ милионима и душомъ и тѣломъ украсио. — Колико ме е одъ мога ђетинства твое не- постижимо величество топило у химне — у химне боже- ствене радости, удивленія и велелѣпоте твое; толико самъ бѣдну судбину людску са ужасомъ разматрао и оплаки- вао. — Твое е слово све изъ ништа створило, твое е закону све покорно. — Човѣкъ е смртанъ и мора умрѣти — Я за надеждомъ ступамъ къ твоему светилишту божественомъ, кое самъ свѣтлу сѣнку назрио, јоште сѣ бригега, коега су мои смртни корацы мѣрили. — Я на твой позивъ смирено идемъ. Или подъ твоимъ лономъ давѣч- ный санъ боравимъ, или у хорове безсмртне да те вѣч- но славимъ.

Ако ли се догоди сада да умремъ, овај начинъ по- славъ себе остављамъ:

1-во наслѣдника моего остављамъ Данила, Станкова сына а моего синовца; њму остављамъ владичество како е одъ старине узаконѣно у Црну гору. Истоме Данилу све колико мое движимо и недвижимо имуће што имамъ у Црну гору, остављамъ — и препоручуемъ моему брату Перу, да Данила у свачему како своего сына наставля, доклена се Данило учини способанъ народомъ управљати.

2. Новци кои су ми у екон. банки у Петербургу, одъ коихъ су облигаціе у министра иностранихъ дѣла, њихъ остављамъ народу црногорскому, то есть: да су народнѣ, а добитъ одъ њи да прима владика кои быо, и за исту добитъ да имъ купуе праха (барута) да бране слободу, а у гладне године да купуе за исте новце жито, и безъ па- ре и динара да га диели сиротинѣи црногорской и брд- ской, али нико никада да неможе речене новце изъ Бан- ке извадити, но вѣчно у њо да остану, само добиткомъ да се ползую.

3. За новце, кое су ми у Бечу — 50. хиљада фјори- на — у Барона Сине, а 50. хиљада фјорина у Госп. Тир- ке, добитъ сѣ ове стотину хиљада фјоринахъ остављамъ родителѣима, и двѣма сестрама, да исту добитъ уживаю докъ су они четворо живи, а пошто ми се преставе и родителѣи и обѣ сестре, онда паре остаю за народъ цр- ногорскій на истый начинъ како и оне што су у Банки у

Петербургу; за исто молимъ и министерство моего покро- вителя, како быхъ се я престабио, да прими облигаціе одъ овихъ новаца у Бечу, и да пренесе исте новце кодъ о- нихъ новацахъ у Петербургу, да не бы погинули ад ном народу црногорскому.

4. 50. хиљада фјоринахъ одъ рачуна одъ жита, кои су ми у моего брата Пера, нека ихъ мой братъ Перо раз- дава народу, (по займу и упомоћъ) и нека иѣ купи одъ на- рода на онај лакій начинъ како самъ я уредіо, а по смр- ти моего брата Пера — нека се спреме у Петербургъ у Банку, ђе су и прочи мои новцы, па нека се добиткомъ истиехъ поступа по начину горереченомъ за проче нов- це; али у главу (у главно) ни одъ едниехъ новацахъ о- вихъ да нико несме таѣи; но нека вѣчно у банки стое, да бы се колико толико приекочило у нужди кукавиоме — но у исто доба и витежкому народу црногорскому. —

5. 40. хиљада фјоринахъ, то су у гвозденој каси на Цетиню, они нека се за нужде народнѣ троше, како ви- де мой наслѣдникъ Данило, и мой братъ Перо — Ко, и шта изъ овога овди уписатога преиначи, быо му приѣ образъ предъ людма, и яростный се судъ божій надъ њи- ме извршио, за ту грдну неправду кою бы предъ лицемъ неба и землѣ учинио. — Овај тестаментъ у оригиналу оставља се у конзулатъ рускій у Дубровнику за велику сигурность и точность.

Не Перчаню 20. Мая 1850. год. Владика црногорскій П. П. Њгошъ.

М И Р О Ћ И Я.

(Речникъ за животъ.)

Балъ. Ова е речъ, да се о њој говори, пала башъ у свое време, т. е. узъ фашанъке. *Баларе* то е талијанска речъ, и зна- чи: играти, и одъ тудъ се и зове у свима е зыцыма Балъ. Талия- ни су први играчи на свету после маймуна. Кодъ насъ како по варошима тако и по селима даю се балови, сѣ томъ раз- ликомъ што по селима незову се балови него: игре, ве- селѣ, и сѣло. Као што су имена варошка различна одъ селячки, тако су различне и забаве. Чудно су каракте- ристични наши обичаи на играма. Ерѣ како на селу тако и у вароши, у све наше забаве помешано е бѣиѣ. И не- ма правоѣ смея и веселя докъ кога годъ незаболе, на- равна стваръ да се мора смеяти и онај кога туку, па ма- каръ да га боле, кадъ сви кажу да е смешно, и онъ ми- сли да е заиста смешно. Ако се игра прстена, бриде дла-

ни. Ако се игра слепогъ миша, болу леѣа ерѣ уплете се марама тврдо, па се изъ петны жила туче. Ако се дува жишке, изпрже се устне, и што се ко веѣма опржи тимъ се веѣий смей подигне. — Ако се игра айдука, по селима саспу кадѣ вруѣа цеѣа у недра. (По варошима пакъ што се те игре тиче мало су се цивилизирали, па ту и гру зову: играти судѣе, и место вруѣегъ цеѣа, саспу му само воду чисту у недра.) — А особито што е една нѣжна забава на селу, кадъ двонца завежу по што годъ тврдо и замашно у дугачке цакове, па онда вежу имъ се очи, па нѣи два онда потрбушке полако на коленима и рукама иду и вребаю да еданъ другогъ ударе, довикујући се: „уле“ а други одговори „у“ и онай опетъ пита: „еси ли ту“ и кадъ онай одговори: „есамъ“ онда онай туче га, и ако онай у исти ма кадъ рекне „есамъ“ неутече зло по нѣга. Кадъ се игра залѣова опетъ изпрлѣ еданъ другомъ чело и руке да имъ се зна по неколико недеља. Кадъ се играю „ножке“ онда еду землю. Кадъ се играю, да ору и деле землю онда двоицу кои незнаду осакате штаповима. Кадъ се играю сламке наспу ономъ кои незна пуна уста пепела. И стотине другѣи забава, тѣма подобне. И свагда што е веѣий болъ и патня тимъ е веѣий смей и задовољство у друштву. Истина те су све забаве нешто мало подобне старимъ американскимъ забавама, али опетъ наше су, и одъ године до године све се веѣма питоме и облагороѣаваю. Ерѣ може бити у старо време да су се Срби играјући у колу тукли сикирама, место што мы сада тучемо се само уплетенымъ марама, а после сто година можда ће се туѣи само сламкама. По варошима сва веселя и игре коя се чине у овомъ месецу, зову се: Балъ или соаре; а по селима сва веселя у овомъ месецу зову се: пѣанке и славе, а узъ белу недељу сва веселя зову се: игре, женски балови по селима гди се скупе те се само разговараю и оговараю и нешто мало преду зову се: *села*, а гди само раде зову се: *прела*. — Узъ фашанке редко коя куѣа остане у којој се перекне: „Ала се царски провесели смо.“ Како сироматико и богатъ, како варошанинъ тако и селякъ, кадъ се части или кога части онъ мисли да е та часть была у найвеѣемъ степену. — Циганинъ украде узъ фашанъке прасе, па онай данъ читава е черга весела, и кадъ поведе прасе онъ онда вели: „ала се царски почастисмо.“ Радованъ изъ Мокрогъ луга, слави светогъ Јована, позвао госте, трчао е свуда и имао е десетъ дана посла докъ е спремѣо часть и као найвеѣий луксусъ имао е три калайна танѣира и две калайне кашике, а оно друго было е дрвено. Гости дошли, поседаю око едне соѣре поредъ ватре, ела се почну доносити, кисео купусъ са пастрмомъ као народно ело доѣе први у великомъ чанку. Ракѣя се и вино умешаю. Дуго времена проѣе. Домаѣинъ викне редару: „Жено! промени ело!“ онда жена доѣе съ кутлачомъ, засукала рукаве, накривила конѣу, преденула кецелю, замастила се одъ ватре узме чанакъ са купусомъ однесе саспе у лонацъ промеша кутлачомъ и наспѣ опетъ изъ истогъ лонаца пуњъ чанакъ, па на соѣру. После по сата опетъ домаѣинъ повиче: жено промени ело, и она опетъ донесе треѣе ело као и прво и друго. Пѣе се, ларма се, виче се. Кадъ се сврши, и кадъ се разѣју гости, сутра данъ домаѣинъ мамуранъ, али опетъ весео и задовољанъ каже свомъ комѣици: „Ала се юче царски провесели смо, истина потрошио самъ выше одъ 50. гроша, али баремъ было е башъ као што треба, шта му драго некъ иде, еданъ е светѣий Јованъ у години.“ — И неколико недеља читаво

село говори како е Радованъ изъ Мокрогъ луга частѣо, и како е се кои опѣо, и за домаѣина онда е найвеѣа слава кадъ му гости оно што су поели и попили опетъ поврате и оставе, или кадъ поѣу а они падаю кудъ кои. Отудъ е и она пословица, коя се обично рекне онима кои доцканъ на часть доѣу: „До садъ се среѣнии веѣъ и поблювали.“ — У Београду прави ко годъ часть и балъ, спреми све, найотмѣни светъ доѣе, сто душа буде, игра се пѣе се весели се. На вечери десетъ дванаестъ ела, сребрно посуѣе, шампанъ и друго страно вино пѣе се, све е весело. Кадъ се сврши, домаѣинъ сутра опетъ каже: „Башъ се царски провеселисмо; истина оде 60. дуката али баремъ было е као што треба.“ И читава варошь говори само о томе балу, и ако се тай балъ чуе до Земмуна или до Панчева онда е домаѣинъ двапутъ више весео. — Лордъ Чайлдъ у Лондону дае балъ, зове и познате и непознате и прѣятелъ и непрѣятелъ, све се собе блистаю у сребру и злату. Стотина слугу обучени у златомъ везене аљине трче и послужую. Дрва одъ поморанѣи и лимунова узъ басамаке нареѣена су, скупимъ цвеѣемъ, кое само у Индѣи расте, окиѣени су прозори и асталя, и хиљаде другѣи угодности. Игра се, пѣе и весели. Балъ га стане хиљаду фунтѣи штерлинга, то чини одъ прилике 5. хиљада талира, све лондонске новине говоре о томе балу, изъ нѣи препишу друге новине и тако читава Европа чита, колико се здравица попило. А домаѣинъ сутра данъ само каже: „Ала се царски провеселисмо.“ И ништа нѣе задовољни одъ оногъ што е прасе украо па поеве ни одъ Радована изъ мокрогъ луга. — Говореѣи о балу, надамо се да ће бити на свомъ месту, ако опоменемо едну песму Боровѣиѣа, певану „Терпсихори* богинѣи балова и игре. А послеѣемо далъ опетъ о балу продужити. Ево дакле песме:

„О Богинѣо лепа! за којомъ све лепе,
 Девойке и снаше, тако жельно хлепе,
 Твое царство наста, музика се чуе.
 Балови починю, фашинъ торжествуетъ.
 Кодъ нѣговогъ шума свакомъ сѣрце туче,
 Многогъ, па и мене — лудостъ за носъ вуче,
 Да Богинѣо красна! принесемъ ти хвалу,
 Найбржимъ галопомъ на первомъ балу.
 Нѣе бриге зато, да се и задужимъ,
 Само када теби велелѣпно служимъ;
 Жена, ѣеръ и синъ ми по najlepшой моди,
 Треба само теби у свемъ да угоди,
 А за господарство куѣно нѣе стало,
 Комъ бы покрай тебе то юштъ на умъ пало.
 До сто рѣи блонде — не питамъ шта кошта,
 И толико свиле, знамъ быѣе ми доста,
 Ципела, шешира, цвеѣа сваке феде,
 И за тоалету — неке багателе,
 Воде одъ колонъ, само да е фиша,
 Паризске помаде, плайвайса, кармина,
 Шпѣода, игала, и чешльѣиѣа криви,
 Да се свакиѣи вицошъ той красоти дивѣ.
 Нѣе вредно споменъ да о томе бѣва,
 Кадъ човекъ промысли, шта се ту ужива;
 Ланеръ, Штраусъ, Морели, знаменити люди,
 Када вашъ инструментъ на валцеръ загуди,
 Знаде произвести на свакоме балу,
 Обште чародѣйство, и егленъ и шалу,
 Тадъ не мысли нитко, што ће сутра бити,
 Ту се мора ликеръ, пунчъ, токаеръ пити,
 Ту се деле карте, разсиплю се новѣи,

Ту постаю банкротъ млади вѣтроломци;
 Ту се игра, пѣва, окреће и скаче,
 Што ко игда може и неможе яче,
 Ноћ се у данъ створи, данъ уноћ окрене,
 Да невина младеж не види гди вене,
 Премъ да доста пута пріятель іой явля,
 Даће ахъ! на скоро пожелити здравля;
 Али она зато онда слабо мари,
 Кад' с' мозакъ заверти, врућа к'рвѣ зажари,
 Но игра и скаче, као мува безъ главе,
 Дотле, док' нестане сваке за лекъ траве,
 Док' ю не нападне несвѣсть и хектика,
 Да балу за атеръ — буде смѣрна слика;
 Мало време за тимъ, майке сузамъ росе,
 Кадъ ћерку едину ладномъ гробу носе.

ДОМАЊЕ НОВОСТИ.

— У понедељникъ 14. т. м. био е светый Сава у Београду, као покровитель отечествены школа по обычаю прошлы година торжественно прослављѣнъ, Како у общинскимъ основнымъ школама тлоко и у Лицеуму споменъ светогъ Саве обновљѣнъ е. У цркви говоріо е томе торжеству сходно слово Г. протосинѣль Сава Іовшићъ. У лицеуму пакъ гди су такође и Нѣгова Свѣтлость, и Г. Митрополитъ и великаши многи са своимъ учењомъ се младежи присуствовали, говоріо е слово овогодишњи ректоръ Г. К. Бранковић проф. философіе, у коме е вешто разлагао о слоги и о истинномъ отечестволюбію. По томъ Г. М. Спасићъ управитель школа, одъ стране депутаціе фондомъ школскимъ управляюће, прочитао е извѣстіе о станю фонда школскогъ укомъ се налази садъ, и колико е прихода за прошлу годину добио. И да бы оно о чему мислимо овде говорити выще места имало, ставлямо точанъ изводъ годишнѣгъ прихода :

„При свршетку 1850. године, састояо е се капиталъ главногъ фонда школскогъ изъ 23875 # ц. 12,204. фор. ср. и 38. кр. ср. Прошле 1851. год. Придошло е у касу тога фонда кое одъ завѣштанія, кое пакъ одъ добровольны прилога слѣдуюће : изъ Београда 144. # ц. 21. фор. 10. хр. ср. — Изъ Београдскогъ окружія 1. ф. 48. хр. и словомъ велимъ една форинта и четверестъ и осамъ крайцара. Изъ окр. смедеревскогъ 142. фор. ср. 44. хр. изъ пожаревачкогъ окр. 1 # ц. 129. фор. ср. 51. хр. Изъ краинскогъ 50. фор. — Црнорѣчкогъ 21. фор. 40. хр. — Гургусовачкогъ 2 # ц. 39. фор. 37. хр. — Алексиначкогъ 82. фор. 41. хр. — Ћупрійскогъ 51. фор. 7. кр. — Крушевачкогъ 178. фор. 54. кр. — Ягодинскогъ 33. фор. 20. кр. — Крагуевачкогъ 15. # ц. 101. фор. 47. кр. — Рудничкогъ 3. # ц. 32. ф. 32. кр. Чачанскогъ 79. фор. 52. кр. — Ужичкогъ 36. фор. 47. кр. — Подринскогъ 5 # ц. 43. фор. 29. кр. — Шабачкогъ 121. фор. 34. кр. — Вальвскогъ 3 # ц. 135. фор. 17. хр. — одъ разны другій прихода 31 # ц. 82. фор. 25. кр. и 301. грош. — Добровольны прилоги изванъ Србіе. 10. ф. Одъ интереса на новце кои су давани изъ фонда дошло е у касу 1417 # ц. 1127. фор. 8. кр. — Одъ свега тога дакле настао е капиталъ фонда школскогъ са 1621 # ц. 2523. фор. 43. и 301. гр.

Овай приходъ 1851. године, кадъ се капиталу у 1850. год. постовавшемъ прихода, то цео капиталъ глав. фонда школскогъ съ концемъ 1851. год. износи на 25.496. # ц.

и 14,728. фор. ср. 21. кр. и 301 грош. Одъ све ове суме налази се у каси у готовомъ новцу 23. # 4. фор. и 38. кр. и 213. гр. и 20. пара. А оно друго т. е. 26,380. # ц. 10498. фор. и 20. кр. у облагаціама. — (Одъ митровскогъ интереса 1851. год. има да се прими іоштъ 55 # ц. 70. фор. и 29. кр. ср.) Све пакъ вредизложено кадъ се у едну суму и то у дукате сведе капиталъ глав. школскогъ фонда износи на 28,727 # ц. 2. фор. и 35. кр.

Потомъ отворена е листа за нове добровольне подарке. Нѣгова Свѣтлость нашъ Князь, као што е и до сада сваке године на данашњи данъ давао, тако е изволио и ове године 100 # ц. подарити. Далъ истомъ фонду приложили су: ГГ. Стефанъ Стефановић председа- тель совѣта 10. #. Тодоръ Радосављивић Генералный конзулъ ауст. — 5. # К. Николаевић капућехая 7. # — Георгій Петровић черный 5. # — Госпоя Анастасія Аѣимовића послала е 5. #. — Ёремъ Ненадовић чл. совѣта 2 # — Милутинъ Петровић чл. сов. 2 # — Алек. Ненадовић помоћникъ поп. Внут. Дѣла 1. # — С. Лешянинъ чл. сов. 1. # — Іованъ Вельковић чл. сов. 1. # — Іов. Мариновићъ начальникъ княж. кан. 1. # — Іов. Кумануди пр. банкеръ 2. # — Ж. Давидовићъ кн. аѣутантъ. 1 # — А. Трипковићъ 25. гр. — Сим. Нешићъ. аѣут. 1. #. — Миланъ Даниловићъ аѣутантъ 1 # — Гав. Бремийъ управитель вароши 1. #. — Стефанъ Мильковићъ командиръ артил. — 1. # — Владиславъ Поповићъ проф. 1 #. — Никола Х. Селаковићъ чл. суда 3. цв. — Неделько Одабашићъ званич. ѣумр. беогр. 3. цв. — И напоследку учредичество Шумадинке дало е 15. цванц. (ѣдногъ свогъ пренумеранта и то съ ковертомъ.)

Садъ да говоримо неколико речій о томе фонду и о нѣговой цѣли. И то у напредакъ кажемо да оно што ћемо говорити свакомъ ће се читателю допасти, инадамо се да ће свакии быти нашегъ искреногъ мнѣнія.

Цѣль е овогъ фонда, да капиталъ толики наросте да одъ нѣговогъ интереса могу се издржавати и плаћати све школе и учительи у нашемъ отечеству. Има доста година одъ како овай фондъ постои, кадъ е се установіо први година были су врло многи и велики добровольны прилоги, али то е одъ године до године све већма ладнило, то е као и друга мода прошло, люди неналазе никакве сласти више да му име у новинама стои. И читательи и приложници сыти су тога. И одъ године до године све е маньи добровольный прилогъ. И видимо да прошле године спао е на 104. # ц. 1396. фор. ср. 35. кр. 301. грош. (изузевши 100 # ц. кое нѣгова Свѣтлость сваке године усрдствуе давати.) — Дакле мы мислимо да за ту малу суму ніе вредно читаве године по целомъ народу просити, тымъ маиъ што таковимъ незнатнымъ прилозима фондъ школски веће нигда до свое цѣли доћи; или ако и дође то ће онда быти кадъ Србія, овако брзо напредуюћи, буде на ономъ степену изображенія, да ће общтине а и свакии поединый человекъ усрдніе бринути се за свое школе и учитель, и онда овай фондъ школскій могао бы се обратити измеђ осталогъ да дае пензіе старымъ учительима. — Представите само: Београдско окружіе има 100. общтина, 6600. кућа, и свега жителя има 44. хиляде, и сви заедно принели су на фондъ школски као што списакъ за прошлу годину гласи 21. грошъ и 20. пара. — Дакле свака душа београдскогъ окружія жертвовала е едну пету часть паре на будущность свое просвете. Но томе нико нека се нечуди, ер томе ніе узрокъ ѣала Богу што нашъ народъ нечувствуе свой напредакъ у

школама, него е томе узрокъ тай што они немогу да по-
 няю цѣль фонда школскогъ. Ёрбо жители београдскогъ
 окр. имаю усвомя окружию 17. школа, кое сами издржа-
 ваю, оправляю и учитель плаћаю, па кадъ ий ко понука
 да приложе што годъ на фондъ школски они неразумед-
 ду зашто, почемъ они плаћаю све трошкове своій школа.
 И нема повереня да приложи што. А кадъ бы они ви-
 дили да се изъ фонда школскогъ нѣюве школе и учите-
 льи издржаваю, онда бы место 20. гроша было може бы-
 ти и 20. хиљада гроша; зато да бы се пре и сигурнѣ къ
 той цѣли дошло, я мислямъ да нема другогъ пута, него
 да се уз' обично годишнѣ даванѣ свакий десетъ година
 по еданъ талиръ на главу за школе приреже, и да се
 школе и учительи одма после тогъ скупльногъ приреза
 издржаваю изъ тога школскогъ фонда. И онда текъ
 наши учительи одговарали бы достойно своме важномъ
 званюю. — Свакий бы радо и благосиляюћи давао тай
 прирезъ, коя и овако тронномъ више за 10. година на
 свое школе издаду. — Ако ово неколико изкрени речій
 нађу места, мы ћемо и другій путь о томе говорити, ер-
 бо е прва нужда данасъ да се школе и учительи у до-
 бро станѣ доведу. — А овако тешко ће фондъ школ-
 ски доћи до свое полезне цѣли, истина капиталъ расте
 али се и школе и трошкови школски у Србиі двойномъ
 умножаваю.

СТРАНЕ НОВОСТИ.

— Изъ Флоренціе являю, да ће французска войска
 изаћи изъ Рима, и да ће седити само у Чивита-векій.

— Изъ мале Азіе было е 2000. турака ове године, на
 нѣювомъ ацилуку у Меки.

— 8. Фебр. прави ће се славенски балъ у Бечу, и као
 што чуемо изъ достовѣрны извора быће имъ дозвољно
 да играю и скачу колико имъ срце оће.

— За време прошле године доселило се у Нов-іоркъ
 (у Америку) изъ Европе 289.600. душа. Измеђъ кои е
 163.256. душа изъ Ирландске. 28.553. изъ Енглеzке и 69883.
 изъ Немачке.

— Новине пишу, да е порта одобрила Енглеzки планъ,
 да се прави гвозденый путь, одъ Цариграда до Алелсин-
 ца, а оданде до Смедерева.

— Ческа матица коя има цѣль да подиже ческу на-
 родну књижевность, съ почеткомъ ове године има 3690.
 членова?

— Нововизишавши уставъ у Французской, потврђуе
 и признае све основе проглашене у години 1789.

— У Прагу колера опетъ се появила, и разболело
 се неколико душа, одъ кои већа е часть преболела. Ниг-
 ди колера нѣ се тако дуго задржала као у Прагу. Ёръ
 одъ како е Виндишгрець бомбардирао Прагъ одъ то до-
 ба колера свакий часть у Прагу показуе се.

— Абдел-Кадеръ, онай славный предводитель Маме-
 лука у Алгиру противъ Француза, кои е одъ неколико го-
 дина затворенъ у Французской. Изъ дугогъ времена у

затвору постао е писатель, и по наговору едногъ Гене-
 рала Французскогъ написао е едно славно дѣло „ о арап-
 скимъ коньма“ узъ кое такође млоге е арапске, Европи
 юшть непознате обичае врло вешто описао.

— У Риму Папа е заказао те се држала велика служ-
 ба и благодареніе Богу за проглашенѣ и одржанѣ Напо-
 леона. Исто тако и у Смирни Митропите е служію, и
 чинѣно е благодарствіе, гди су присуствовали сви тамош-
 ньи Французи; и са Французске едне галие коя се ту стре-
 фила избачено е 21, тогъ, и подигнутъ поредъ Француз-
 скогъ баряка, и турецкій султанскій барякъ.

— Решид-паша кои е одъ дужегъ времена было бол-
 лестанъ, оздравіо е.

— Али-Риза паша поставльнъ е за Губернатора Я-
 нѣнине, кои е са парабродомъ већъ одпловіо на свое о-
 предѣленіе.

— У Цариградской мали Мефа-майданъ догодіо се
 пожаръ, кои е читаву ноћъ траю, и млоге куће у пепео
 обратіо.

— У Алгиру появила се една болестъ одъ кое врло
 млого камила пркава, и за кою болестъ до сада нѣ се
 знало. Французско правителство, да бы ту заразу утама-
 нило, направило е у Орану еданъ великій шпиталь само
 за болестне камиле.

— У Америки пронашла се опетъ една руда злата
 коя е као што новине являю богатія него она у калифор-
 ній, и гди безъ млогогъ копаня наиђу одма на песакъ и
 зрневля чистогъ злата, кое ни с' каквимъ другимъ мета-
 ломъ нѣ помешано. На тай гласъ изъ своію краева поче-
 ли су тамо люди врвити; и све лађе кое су были близу.
 остале су празне, еръ су лађари сви отишли да копаю,
 Последнѣ новине являю да еданъ човевъ, кадъ се потру-
 ди може изкопати за данъ око 500. талира вредности.

ТЕЧАЙ НОВАЦА У БЕЧУ.

Дукати	29 ³ / ₄
Сребро	23 ¹ / ₄

Огласъ.

(1)

(1—3)

Ко годъ има нузлу, или покварено месо око зуба,
 па му изъ нѣга кадъ еде крвъ иде, и уста смрде, а радъ
 е да се одъ тога лако и одма курталише; — и онай, кои
 жели имати увекъ лепе и беле зубе, и предупредити имъ
 сваку нечистођу на веки, — нека се изволи пріавити, или
 обратити подписаноме, одъ кога ће нѣку воду, саюзно са
 еднимъ прашкомъ, упутсвіемъ и умѣреномъ цѣномъ, до-
 бити моћи.

У Пожаревцу, 10. Јануара 1852.

Владимиръ Васићъ.